

[Inger Stilling Pedersen]

Det vil vi fra Kristeligt Folkepartis side holde helt fast ved. Vi håber også, at hr. Jørgen Winther, der gennem mange år har arbejdet for denne sag, vil få sine regeringspartnere med til at indse, at det er en god ting.

Jeg kommer fra Randers, hvor ordningen fungerer særdeles tilfredsstillende. Derfor skal jeg måske rette nogle misforståelser, som har været fremme. Når man får lov til at passe sine egne derhjemme, kan man naturligvis ikke gøre det i 24 timer. Så får hr. Jørgen Winther i hvert fald travlt bagefter med at udskrive recepter på styrkende medicin og meget andet. Meningen er, at man er der, så stor en del af døgnet man kan. Man skal ud at handle, og der kommer en sygeplejerske, der behandler de ting, der skal til. Man får også en hjemmehjælp nogle timer til aflastning, hvis det er nødvendigt. Sådan fungerer det. Så får man den medicin, alt det, der er brug for af hjælpemidler, akkurat som man ville have det på et hospital.

Fordelen ved at være hjemme er, at den pårørende ikke skal rende på hospitalet frem og tilbage. Måske er der andre familiemedlemmer. Man kan ligesom være sammen derhjemme, og det sparer altså også en masse tid.

Det aflaster også hospitalerne. For vi ved, at der, når der ligger meget syge patienter, måske skal være døgnvagter, og der skal hele tiden være nogen, der kan kigge ind. Det tager megen tid, og sengene kunne bruges til noget andet. Derfor er det egentlig et spørgsmål, hvilken økonomi der er i det, for i de beregninger, der skal frem, må også anden aflastning med.

Fra vores side er det ikke økonomien, der tæller. Hvis det skal koste lidt mere, må vi finde de penge. Det er jo en mulighed, vi giver, en ret, men ikke helt for det private arbejdsmarked, det kan vi ikke blande os i, men vi håber så, man kan få nogle aftaler ind dér. Jeg kan ikke se, at der er en arbejdsgiver, der kunne tænke sig at nægte det, når man ved, at det drejer sig om de sidste dage.

Det er også diskuteret meget længe, om man nu også ved det. Jamen det ved man stort set. Man ved, når det stadium er inde, hvor al anden behandling er håbløs, og hvor hospitalet siger god for, at man kan være hjemme.

Det er helt sikkert, at det er en svær opgave for mange, og at der er nogle, der ikke kan klare den. Derfor er det også nødvendigt, som alle andre ordførere har understreget, at der aldrig

bliver tale om tvang eller pres. Men vi skal heller ikke være så forsigtige, at vi ikke laver en god ordning, fordi der måske er nogle, der kommer i klemme i den. Man skal bare være parat til fra det offentlige system at sige: Hvis du ikke kan klare opgaven, står hospitalet til rådighed, og så kan du komme der igen.

Kristeligt Folkeparti håber virkelig meget, at vi så hurtigt som muligt og gerne inden jul får vedtaget denne ordning til gavn for de mennesker, som vi alle sammen siger vi gerne vil hjælpe, og som ingen vil vove at nægte hjælp og sige, at vi desværre ikke har penge, så det ikke kan lade sig gøre. Du kan ikke få dit sidste ønske opfyldt, selv om det måske i realiteten er billigere. Så hurtig udvalgsbehandling og hurtig vedtagelse er det, vi ønsker.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal ikke gå ind i substansen af dette forslag, for det har jo været diskuteret gennem mange år og senest sidste år meget grundigt.

Det, de fleste har hæftet sig ved, er, at den forudsætning, som samtlige partier har tilsluttet sig ved beslutningsforslaget sidste år, at forslaget var udgiftsneutralt, det er der nu åbenbart vildt flugt fra. Jeg noterede mig dog, at Kristeligt Folkeparti sagde, at såfremt man måtte erkende, at dette kostede penge, måtte man se at finde pengene, men det kommer vi nok ikke så langt med alene. Jeg har været nødt til at sige, at regeringens forudsætning for at støtte forslaget er, at vi kommer overens med de kommunale organisationer.

Det er meget nemt at sige, at det skal ikke komme an på økonomi. Hvor længe skal vi blive ved med at sende regningen til vores børn for at blive ved med at lave huller i statskassen?

Der er naturligvis ikke tale om, at Socialministeriet har lavet et afværgeregnestykke, jeg havde nært sagt tværtimod. Vi ved godt, hvordan holdningen og stemningen er i Folketinget omkring dette forslag, og vi har naturligvis lavet så gode beregninger, som vi kan, men sagen er i sådanne tilfælde, at ingen kan vide, hvor mange der vil bruge ordningen.

Vi skal gerne nøjagtigt gøre rede for, hvad det er for valg, vi har truffet undervejs, og jeg kan i hvert fald sige én ting: Når vi nu pludselig opererer med tallet 7.500, så er det ikke noget, vi har fundet på, men det er det skøn, vi har fået fra Sundhedsministeriet, som er så løst, at man